

MAGAZIN AERONAUTIC

ORGAN OFICIAL DE PROPAGANDA AL SUBSECRETARIATULUI DE STAT AL AERULUI
Anul II * Nr. 11 * 15 Ianuarie 1942

ŞOIMUL
MASCOTA
UNEI ESCADR
ROMANEŞTI, SE SI
FOARTE BINE PE UN
UNUI SBURATOR
ESCADRILA CARE
II POART
NOROC

Lei 20

Colonelul ROBBIANO

S'A stins subit, comandantul aeroportului Forlanini din Milano, Colonelul Andrea Robbiano.

Moartea nemiloasă, l'a surprins în plină datorie, răpind atât de necrezut de grabnic, un amic al sburătorilor români, un prieten al tuturor piloţilor militari şi de linie români, cari — în trecere prin Italia — erau obligaţi, prin importanţa escalei, să se oprească întotdeauna la Milano.

L-am cunoscut şi ne-am împrietenit în iarna anului 1929 când — în două rânduri, conducând convoaie de avioane englezeşti către Ţară — am stat mai multe zile la Milano.

Afabilitatea lui: dorinţa de a ne fi agreabil şi folositor prin tot felul de servicii făcute echipajiilor româneşti; sfaturile prevăzătoare de sburător cu experienţa pe cari ni le servea, precum şi admiraţia lui pentru sburătorii români — militari şi civili — pe care nu se sfiea să o mărturisească în orice ocazie şi oricui, îl făcuse preţuit de noi, obţinând prietenia noastră sinceră, iar azi durerea noastră!

Prin moartea lui atât de timpurie, aviaţia italiană pierde un element creeator, adimirabil organizator şi un minunat suflet.

Noi, un prieten scump, pe care nu-l vom putea uita!

Căpitanul VON WERRA

CĂPITANUL von Werra căzut pe frontul de răsărit la postul de comandă al unui grup aviatic german. Dupăce a obţinut succese impresionante în decursul campaniei din Polonia, von Werra fusese doborât în timpul campaniei din Franţa din aer, reuşind să-şi salveze viaţa cu paraşuta. De două ori von Werra a întreprins încercări de evadare din prizonieratul englez, de două ori a fost prins. Pentru a-l avea la adăpost sigur, Englezii l-au transportat pe von Werra în Canada. Dar chiar de aici, cu toată paza cu care fusese înconjurat, von Werra a reuşit să evadeze pentru a treia oară, procurându-şi pe ascuns haine civile. Cu ocazia unui transport, el a sărit, în Canada, dintr'un tren în plin mers, şi după un drum anevoios de mulţi kilometri a ajuns la râul de graniţă dintre Canada şi Statele Unite, pe care l-a traversat vâslind cu mâinile într'o mică barcă. Americanii în loc să recunoască actul de bravură al viteazului ofiţer german, au încercat să-i facă greutăţi încurcându-l într'un proces pentru vina de a fi folosit mica barcă, deşi nu era proprietatea lui! In fine, von Werra a plecat din America în Japonia, iar de aici înapoi înapoi în Germania, unde s'a anunţat imediat de front, căzând mai târziu ca un brav pentru patria sa mult iubită!

Aviația

Purtându-și aripile'n soare
Se leagănă'n aer săgeți
Și trec în spre funduri de zare,
Nălucă de aprigi ereți.

E goană năvalnică, lungă,
Și pare că spațiul il sug
Mai iute, mai iute s'ajungă
La volbura'n vad, dela Bug.

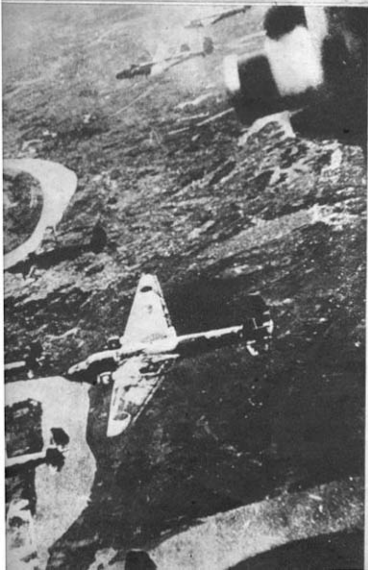
In albe sclipiri se prăvale
Ca fulgere repezi din cer
Și-și varsă'n puhoiul din cale
Năpraznic potopul de fier.

In iureș sălbatec trec goană
Și'n vuet pământul il rad,
In tulbura apei bulboană
Ca plesnete gloanțele cad.

Se frânge coloana și arde
Și zările ard ca un rug.
. . . .
Răsună victoria pe Bug
Sub mândre culori de cocarde.

CONST. ARGEȘANU

VICTORI JAPONE

PENTRU întreaga măreție a faptelor de adevărat eroism, putere de sacrificiu și sublimă dragoste de Patrie, au trecut aproape pe nebăgate de seamă primele succese — atât de covârșitoare — pe care aviația japoneză le-a obținut prin scufundarea unui important număr de vapoare de război și de linie anglo-americare.

Desigur că pentru lumea occidentală, dar în special pentru coocepțiile de viață și obligațiuni limitate, pe cari anglo-americanii înțeleg să le păstreze față de „Patria lor în primejdie" cu greu se va putea admite că acele victorii, de o preciziune matematică, au putut fi obținute — în buna lor parte — numai prin sacrificiu voluntar, dar chibzuit, minunaților sburători japonezi.

Mirarea față de niște acțiuni victorioase, obținute la o depărtare atât de mare de bazele de plecare — și de care inițial au fost cuprinși laolaltă atât prietenii cât și inamicii Japoniei — a făcut loc, când s'a aflat secretul „armei misterioase" de care aceasta dispunea: admirației la primii; teamei la ceilalți!

Plecând dela îndepărtatele lor baze, aviatorii japonezi au fost siguri — indiferent de existența lor — că vor fi învingători. Conducându-și cu precizie avioanele încărcate cu bombe ucigătoare, ei au intrat probabil în „Prince of Wales" și „Repulse", pătrunzând prin căderea voluntară, în blindajul lor, în două, trei sau mai multe locuri deodată. Exploziile în adâncime a bombelor grele, ce așteptau doar un asemenea contact, au desăvârșit distrugerea, au scufundat vapoarele și au dat Japoniei aceste prime victorii cu adevărat senzaționale.

In acelaș mod au fost obținute desigur și parte din victoriile din Hawai... în care au fost scufundate, avariate sau scoase din luptă — cu toată formidabile lor apărare antiaeriană — șase vase de linie și patru crucișetoare grele americane...

Acum câțiva ani îmi pare, se svonise că Japonia face câteva experiențe cu o torpilă marină, condusă din interior de un om și că pentru această acțiune — la care era nevoe doar de unul singur — se înscriseră voluntari câteva sute de japonezi...

Este știut că în războiul ruso-japonez, ca și în acțiunea mai recentă din Shanghai, soldați japonezi — având asupra lor puternice explozibile — s'au aruncat în obstacolele inamicului, sărind cu ele în aer, dar deschizând celor din urmă, drumul neted al victoriei!

Nu este exclus deci pentru a obține supremația oceanului, atât de necesară țării lor, ca sburătorii japonezi să se fi înscris pe liste celor ce *doresc* să moară învingând.

Premierul britanic a spus recent într'una din cuvântările sale că „anglo-americanii au de purtat în Pacific un războiu greu dus contra unui popor înfricoșător"!

Poporul japonez, prin concepția, credința mistică și mai presus de orice acea sublimă dragoste de Patrie și Împărat, constitue pentru oricare din dușmanii lui o forță ce cu greu poate fi învinsă.

Mulțumindu-se cu puțin; învățați cu greutățile nemărginite ale unei vieți de lipsuri zilnice; purtați de o credință sfântă și de încrederea oarbă — dar plină de nădejde — în Împăratul și conducătorii lor, soldații japonezi își pot cu adevărat înfricoșa adversarii prin felul luptei lor îndârjite și necruțătoare!

Luptătorii japonezi, cari își dăruesc atât de spontan viața pentru Împărat și Patrie; cari se avântă în lupta pe uscat, aer și mare cu tot calmul și fără gândul unui folos de pe urma victoriilor lor sau a speranței de a-și mai revedea familia și locurile natale, au dreptul la admirațiunea unanimă a acelor, pentru cari Patria înseamnă ***totul*** iar victoria Axei: ***civilizație, credință*** și ***dreptate!***

Fapta sburătorilor japonezi este sublimă!

Ea calificâ un popor și pecetluește armata aeriană japoneză.

AL. DEMETRESCU

1. Un tre
lovit c
de bo
noştri.

2. Prizo
sunt
toţi i
niilor.

3. Ce-a
dintr'
de r
seasc

4. Ţăra
Crime
mite c
pat
roşu.

In sbor, PESTE CRIMEEA

DEUNĂZI, o ocazie neaşteptată m'a pus să calculez pe o hartă lungi distanţe şi nenumărate capete de compas, pentru un drum în Crimeea. Destul de interesant, mai ales că e vorba de un reportaj în acea regiune, cu un avion turism Klemm 35.

Dar tocmai acesta este farmecul: e iarnă în Decembrie, avionul deschis şi merge încet, iar în Crimeea e războiul

Am şi un pasager: un reporter de războiu german. Vom face fotografii! Suntem liberi să ne facem cum vrem reportajul în Crimeea, numai să avem timp bun; Şi în special suntem dinainte încântaţi de cele ce vom vedea.

In minimum de timp ne pregătim şi decolăm dela Bucureşti cât putem de repede, de frică să nu se răsgândească puterile divine şi să ne dea un meteor prost.

Prima escală o facem la Tiraspol, după un sbor de 2 h 50, lipsit de orice interes şi pe un timp amestecat. Alimentăm cu benzină dela germani. Totul fără nicio formalitate şi foarte repede. Mecanicul dela autocisternă după ce ne face plinul, ne zice „Heil Hitler" şi pleacă.

Pe aerodrom vedem o scenă interesantă: se întorc câteva patrule de Ju 88, dintr'o misiune la Rostov. — Avioanele aterizează. Unul vine într'un motor şi se aşează pe planuri în mijlocul câmpului.

Se adună echipajele. Toţi au figuri grave. Se vede pe feţele lor că au avut o primire „călduroasă" din partea Ruşilor. Dealtfel atacaseră la joasă înălţime şi au fost bine serviţi. Avionul astfel aterizat primise o lovitură care uimise toată lumea de acolo: un obuz A. A. a explodat în interior, a făcut tot fuzelajul „strecurătoare" dar n'a rănit pe nimeni. Aşa noroc zic şi eu!

A doua zi decolăm spre Nicolaev pe un timp destul de prost: e uşor viscol cu zăpadă. Mergem totuşi normal şi aterizăm la Nicolaev cu 2 - 3 minute înainte de a începe o furtună cu zăpadă de o intensitate rară. Totul durează vreo zece minute, apoi vântul se linişteşte şi răsare soarele. In schimb zăpada acoperă acum tot câmpul. Bizară climă la Nicolaev. In urma unui telefon dat de camaradul meu de sbor, apare o maşină germană care ne conduce la comandamentul Flotei Aeriene, unde vom găsi pe generalul de Aviaţie Phlugbeil căruia îi înmânăm un plic oficial din partea Subsecretariatului de Stat al Aerului.

Seara merg cu camaradul german la compania de propagandă din Nicolaev şi sunt invitat să stau peste noapte, precum şi la masă la ei. Toţi sunt cât se poate de prietenoşi cu mine. Domneşte o atmosferă de camaraderie caldă.

In timpul zilei ne plimbăm cu maşina prin Nicolaev Case mari, lucrate din blocuri de piatră, străzi largi care se tae în unghiuri drepte, fabrici şi uzine multe. — Oraşul a suferit de pe urma războiului foarte puţin. — Are până şi tramvae, care circulă! Pe străzi vedem în multe locuri santinele române sau soldaţi români care reglementează circulaţia. Din când în când trec unităţi germane în marş şi cu cântec. E o viaţă militară intensă prin Nicolaev şi peste tot se lucrează ca să se capete aspectul normal. Mâna de lucru e furnizată din plin, de către prizonierii de războiu.

Seara mergem la nişte cunoscuţi ai camaradului meu, unde în 40 minute am băut 7 ceşti de ceaiu. Cred că e din cauza ideii, pe care o am în cap, că suntem foarte aproape de Siberia şi că în Siberia se bea numai ceaiu...

A doua zi decolăm spre Crimeea. Când am comunicat ofiţerilor germani intenţia de a face turism în Crimeea, cu un Klemm 35, aceştia s'au uitat cam lung la noi.

Sburăm peste Nicolaev.

Mare oraş! Şantierul naval e imens. Vedem cercase celebrului vas de linie de 35.000 tone, vreo două-trei submarine în lucru, zeci de macarale, fabrici, şi tot necesarul unui peisaj industrial de mâna întâia. Fotografiem tot, apoi mergem spre Cherson, în lungul unei linii ferate cu poduri distruse. — Se zăreşte Niprul şi peste puţin timp suntem deasupra Chersonului, unde facem câteva viraje. Jos sunt silozuri mari situate pe mal, câteva şlepuri, un vapor eşuat, apoi oraşul, care nu e deloc urât! E clădit pe aceleşi principiu ca şi Nicolaev numai că e mai mic.

Incă o privire peste oraş, apoi sburăm spre Perekop.

Sub noi este acuma stepa Nogailor. O întindere imensă cu găuri nenumărate, galbene sau albe şi cu aspecte lunatice. Pe jos mărăcini şi nicio urmă de locuinţă sau drum. Doamne fereşte de un aterisaj forţat!... Totul merge însă de minune la bordul Klemm-ului nostru.

Suntem acuma deasupra istmului Perecop. In dreapta e Marea Neagră, în stânga Marea de Azov şi sub noi e istmul larg de 7-8 km. cu teren şes. Sau mai bine zis a fost şes, deoarece urmele luptelor crâncene, care au fost pe aici, i-au schimbat aspectul.

E ceva de neînchipuit! — Cum era natural, Ruşii au fortificat această poziţie naturală, iar Germanii — când au forţat trecerea spre Crimeea — au trebuit să treacă pe aici.

De sus vedem un şanţ anticar, apoi o reţea de tranşee, după care urmează, şanţul Tătarilor. In urma acestuia, pe încă vreo 20 km. distanţă, sunt alte serii de tranşee, adăposturi, reţele de sârmă, totul acoperit de găuri de obuze. S'a lucrat acolo cu baraje rulante, aşa că faţa câmpului e ca şi ciupită de vărsat! Terenul a fost cucerit metru cu metru şi faptul că s'a putut trece pe acolo, scoate în relief valoarea trupelor germano-române care, au luptat cu atâta dârzenie şi bravură!

N'am văzut însă material de războiu pe jos. Aceasta din cauza că s'a curăţat terenul metodic, trimiţându-se totul fie la parcurile cu prada de războiu, fie la fiare vechi, fie la muzeu.

Şanţul Tătarilor, (Canalul Perecop) lucrat acum câteva sute de ani, e o lucrare mare: lat de vreo 30 metri, adânc de vreo 15 metri şi lung cât ţine istmul. La mijloc e o veche cetate de pământ, tătărească, cu şanţuri de apărare şi multiple bastioane, care îi dau un aspect straniu.

Natural, că Ruşii au utilizat-o ca centru de rezistenţă, aşa că şi ea e plină de găuri de obuze.

Schimbăm de cap şi sburăm spre Sud, spre Sarabus, în lungul unei linii telegrafice, în lungul parilor. Şi totuşi aceste urme sunt foarte umblate de numeroase coloane germane şi române care merg spre Sevastopol. Sburăm jos peste ei şi le facem cu mâna. E tare frig.

Zăpadă multă, în schimb avem timp bun.

Ajungem la Sarabus.

Aterizăm cu greutate întrucât terenul este acoperit cu zăpadă mare iar roţile mici ale Klemmului se înfundă frânând brusc gata să ne dea peste cap.

Ne ducem la sburătorii de vânătoare germani, care ne primesc cât se poate de cordial. Le spunem rostul vizitei noastre, dorinţa de a vedea Sudul Crimeei şi coaste.

Hotărît că, fie ce o fi, a doua zi vom face totuşi un sbor spre Batschisaray şi spre Karasubasar celace reprezintă a sbura în lungul munţilor, însă nu din partea mării, ci dinspre interior.

Ni se pune la dispoziţie o maşină şi seara dormim în Simferoool. Oraş foarte animat: armata germană, română, localnici tătari, precum şi evreii care poartă acum la butonieră steaua de rigoare...

Suntem găzduiţi la o cazarmă germană situată într'o fostă clădire a muncitorilor ruşi.

Clădirea e în stil tipic rusesc şi lucrată în sărăcie: uşi şi ferestre de proastă calitate şi nelogic aşezate. In schimb fiecare odaie are un difuzor de radio, toate însă legate la un singur aparat de radio. Aparatul, era aşezat în odaia comisarului care fusese pe vremea Ruşilor acolo.

Straşnică ideel In modul acesta stăpânirea era sigură că proletarul nu se hrăneşte sufleteşte decât cu programul de radio dela Moscova prins în aparatul comisarului din acea casă, care avea însă grija să nu nimerească alt post...

A doua zi ne ducem iar la Sarabus şi decolăm pe un timp destul de închis.

Sburătorii germani clatină din cap, dar ne lasă să vadă ce facem. Decolez destul de greu şi sburăm mai întâi spre Simferopol, deasupra căruia facem câteva viraje, ca să admirăm bine oraşul, apoi ne îndreptăm către Batschisaray.

Batschisaray e situat la jumătate distanţă între Simferopol şi Sevastopol. Toate aceste localităţi sunt legate între ele printr'o şosea şi o cale ferată. Calea ferată e distrusă de lupte, şoseaua în schimb e intactă şi vedem pe ea o vie circulaţie.

Suntem în apropierea frontului dela Sevastopol.

Sburăm jos şi vedem în stânga noastră munţii Crimeei, Cine a mai văzut munţi nu se sperie de ei, totuşi pentru cineva obişnuit cu şesul, munţii aceştia constitue o surpriză. Drumul spre Sevastopol, peste care sburăm, merge pe o cale care se îngustează din când în când şi păstrează urmele încă recente ale luptelor. Dinspre stânga, valea primeşte afluenţi care au săpat în coama principală a munţilor chei lungi şi adânci de un pitoresc fără seamăn şi în care ni s'a spus să nu ne aventurăm deoarece acolo, locuiesc partizanii care trag la ţintă din când în când. Ca limită în profunzime ni s'a dat Batschisaray-ul şi eventual un lac situat pe vale, unde e şi o baterie antiaeriană grea germană.

Sburăm când deasupra căii ferate când deasupra şoselei pe care circulă numeroase coloane germane şi din când în când şi române, care desigur se miră văzând un avion cu culorile naţionale sburând pe acolo.

La un moment dat văd pe calea ferată un lucru care m'a determinat să fac vreo zece viraje în cerc spre a-l vedea mai bine: un tren de transport compus din locomotivă şi zece vagoane, ce fusese lovit drept în mijloc de o bombă de 500 kgr. trasă de un Stuka. E o lovitură extraordinară! Matematic în centrul trenului şi matematic între linii, aşa cum probabil scrie în manualul „bunului trăgător cu Stuka", dacă cumva aşa ceva există în Germania. Nu e nevoe să descriu cum e trenul: şi-l închipue oricine!

Mai departe vedem un tren blindat distrus: un vagon e pe linie, altul deraiat, altul culcat pe linie, altul e în şanţ, altul nu e deloc (acolo unde a lovit bomba), altul e cu roţile în sus, etc... Splendid lucrat! In tot cazul e foarte instructiv pentru un pilot de bombardament.

(Urmare în pag. 15)

1

lor, în fața M. S. Regelui, la serbarea bobotezei, 1942.

2.

Au venit ziare pe front.

3.

Sburătorii și mascotele.

4.

Radiotelegrafistul de bord.

2

3

O expunere amplă a evenimentelor militare desfăşurate în cursul anului 1941 are nevoie de un cadru imens, pe care spaţiul restrâns al acestei pagini nu-l poate oferi.

Ne vom mulţumi deci să înşirăm — într'un chip cu totul sumar — numai faptele de arme esenţiale, cari, prin urmările lor, vor trage mult în cumpăna viitoarei orânduiri a Europei şi poate a planetei.

CAMPANIA DIN AFRICA

La 3 Ianuarie 1941, trupele australiene şi britanice au atacat cu forţe numeroase portul Bardia din Africa Orientală Italiană. Trupele italiene fiind încercuite, cu toată rezistenţa lor îndârjită, în faţa unui inamic cu forţe superioare, au fost nevoite să cedeze.

CAMPANIA DIN BALCANI

La 1 Martie, Bulgaria aderă la Pactul Tripartit. Ca o urmare imediată, trupele germane, cu aprobarea guvernului din Sofia, intră în această ţară, pe care Anglia o ameninţase cu ruperea relaţiilor diplomatice. Prezenţa trupelor germane peste Dunăre, era deci singura posibilitate de securitate a Bulgariei.

Acţiunea Fuehrerului avea ca scop să zădărnicească toate intenţiile Angliei de a extinde războiul în Balcani. Totdeodată Germania îşi dădea perfect de bine seama de urmările debarcării trupelor engleze în Grecia, care permiţând acest lucru se face vinovată de complicitate cu intenţiile Angliei.

Astfel stând situaţia în Balcani, Jugoslavia nu putea rămâne izolată şi nepăsătoare faţă de evenimentele ce se desfăşurau în apropiată vecinătate

La 25 Martie aderă şi ea la Pactul Tripartit, puterile Axei garantându-i integritatea şi suveranitatea.

Intrigile britanice însă se pornesc la lucru .Astfel se ajunge la o lovitură de stat în Jugoslavia. Tendinţele antigermane se inteţesc, făcându-se astfel pe placul miniştrilor englezi şi americani cari îndemnau noul guvern din Belgrad la rezistenţă împotriva Axei.

Pe lângă toate acestea, ştirile primite la Berlin confirmă sosirea trupelor britanice la Salonic. Cercurile berlineze sunt de părere că odată cu sosirea acestor trupe, situaţia din sud-estul Europei a devenit iremediabilă,

Provocările Jugoslaviei contra Germaniei ating apogeul. Amestecul britanic şi american pe teren diplomatic şi chiar militar era vizibil.

Războiul între puterile Axei şi Juposlavia e ca şi început. Dumineca 6 Aprilie, trupele germane au trecut frontiera Jugoslaviei, înaintând pretutindeni, după sfărâmarea unor slabe rezistenţe ale inamicului.

Drept represalii pentru alianţa noastră cu puterile Axei, armata şi aviaţia jugoslavă au bombardat teritoriul român. Guvernul român adresează protestul său formal guvernului jugoslav.

Astfel s'a întins războiul în Balcani, ca o acţiune împotriva Angliei şi aliatelor ei: Grecia şi Juposlavia. La 13 Aprilie, fortăreaţa Belgrad e cucerită de trupele germane sub comanda generalului von Kleist. In ziua de 17 Aprilie, întreaga armată jugoslavă a depus necondiţionat armele. Astfel a luat sfârşit campania militară din Jugoslavia.

gleze şi greceşti se retrag pe noile poziţii. Ţinta englezilor era un punct de îmbarcare din sudul Greciei.

Inaintând rapid, trupele germane intră în Atena la 27 Aprilie, prin aceasta grăbindu-se sfârşitul campaniei din Grecia.

La 20 Mai încep operaţiile pentru cucerirea insulei Creta. Forţele germane sunt compuse din paraşutişti şi din trupe aduse cu avioanele.

Se dau lupte în diferite puncte ale insulei între Germani şi trupele engleze şi greceşti. Rezultatul luptelor este stabilirea trupelor germane şi în insula Creta.

OPERAŢIILE DE PE FRONTUL ORIENTAL

In ziua de 22 Iunie izbucneşte războiul germano-sovietic drept urmare a atitudinei ostile a U.R.S.S.-ului care tot timpul cât Germania a dus luptele pe toate celelalte teatre de operaţiuni din Europa, pândea momentul să atace. Germania fiind bine informată asupra intenţiilor colosului dela Răsărit, i-a preîntâmpinat acţiunea, declarându-i război.

De data aceasta, alături de Germani, luptă Românii şi Finlandezii, cari vor trebui să-şi recâştige teritoriile smulse prin samavolnicia vecinului hrăpăreţ. Imediat s'au asociat Italia şi ceilalţi aliaţi ai puterilor Axei. Astfel au început ostilităţile pe un front de 2500 km, dela Oceanul Ingheţat de Nord până la Dunăre şi Marea Neagră.

Armatele germane şi aliate de pe acest front au fost împărţite astfel: în sectorul finlandez, armata finlandeză şi germană sub comanda mareşalului finlandez Mannerheim; în sectorul de nord armata germană comandată de mareşalul von Loeb; în sectorul central armata germană sub comanda mareşalului von Bock; în sectorul de sud armata germană sub comanda mareşalului von Rundstedt şi în sectorul de Sud-Est, armata germano-română sub comanda mareşalului Ion Antonescu. Armatele sovietice erau puse sub comanda mareşalilor: Voroşilov, Timoşcenco şi Budieni.

MARILE VICTORII ROMANO-GERMANE DIN SECTORUL DE SUD-EST

In ziua de 22 Iunie, Mareşalul Antonescu ordona ostaşilor săi să treacă Prutul, „spre a sdrobi vrăjmaşul din Răsărit şi Miază-Noapte. Românii vor lupta lângă cea mai puternică şi glorioasă armată, aceea a Marelui Reich, care luptă pe pământul moldovean, pentru graniţele noastre şi pentru dreptatea lumii".

Astfel a început lupta în contra forţelor sovietice, din munţii Bucovinei până la Mare.

O dovadă de mare încredere în capacitatea militară a Mareşalului Antonescu din partea Fuehrerului, este cinstea ce i s'a făcut, numindu-l comandant de căpetenie al trupelor germane şi române.

După lupte crâncene, trupele române au ocupat Cernăuţii în seara de 5 Iulie, con-

EXPOZITIA AVIATIEI ITALIEN

In cadrul expoziției aviației
nești dela Ateneul Româ
deschis standul Aviației ital
răsboiul actual.
La inaugurarea standului,
de Serviciul Propagandei A
utice, au luat parte d-nii: G
de escadră aviatori C. Cel
Gh. Vasiliu, Ionescu Em., co
Al. Demetrescu, Colonel F
tola atașatul aeronautic itali
Redăm aci câteva imagi
standul Aviației italiene.

DE VORBA CU

In dorința de a face cunoscute marelui public impresiile culese în vâltoarea războiului de către glorioșii noștri sburători, Serviciul de Presă și Propagandă al Subsecretariatului de Stat al Aerului, a întreprins o anchetă printre aviatorii români, cărora le-a cerut să răspundă la următorul chestionar:

1) Impresii asupra primei misiuni de războiu.
2) O relatare scurtă asupra celei mai grele eșiri la inamic. (luptă aeriană baraj de A.C.A. etc.)
3) Câteva rânduri despre cea mai inedită misiune executată pe front (întâmplări neprevăzute, reflexii umoristice ale echipajului, etc.)
4) Câteva rânduri despre un camarad căzut la datorie. (chipul eroic în care a fost doborît)
5) Câteva rânduri despre misiunea în care a scăpat numai datorită norocului. (diverse lovituri primite de avion, etc.)
6) Ce crede despre aviația sovietică. (o singură frază.)
7) Ce crede despre sburătorii ruși. (o singură frază)
8) Ceva despre cea mai veselă zi petrecută pe front. (zece rânduri)
9) Ce părere are despre războiul aerian (o singură frază)

Reproducem mai jos spicuiri din răspunsul câtorva sburători, rugând pe toți aviatorii noștri, cari nu ne-au trimes acest chestionar completat, să o facă neîntârziat.

Iată ce ne răspund, la prima întrebare, domnii:

S-LT. OBSERVATOR DEC. POPESCU:

Prima misiune de războiu a însemnat pentru mine un imbold și în acelaș timp o mare speranță în viitorul aripelor românești.
Mă simțeam înfrățit cu avionul și cu văzduhul, primejdia care mă înconjura, nici nu exista pentru mine. Un singur țel aveam: „executarea misiunii cu orice preț". Un singur gând. Patria!
Insuflețiți cu toți de acelaș gânduri, am dus la victorie culorile noastre pe plaiurile vaste ale Transnistriei.

S-LT. AV. BECHEANU VICTOR:

Prima misiune de războî, cum era și natural, a fost pentru mine cea mai grea.
Era acea teamă de necunoscut pe care o are oricine. Acest necunoscut încep să-l pătrund.
Avioanele mai încărcate ca oricând, abia au decolat. Trecând Nistrul, am simțit nesiguranța pe care o simte oricare, când se știe sburând deasupra inamicului, când știe că acolo jos, oricare îi dorește numai rău. Ajungem la obiectiv fără nici o dificultate. Așa de repede mi s'a părut că am ajuns, încât nici nu-mi venea să cred că sburam cu un avion de viteză redusă.
Nu aceeași senzație am avut-o și la întoarcere. Cu motorul în plin, puțin picat, aveam impresia că abia mă mișc. Tirul antiaerian rusesc de la Mălăești mi s'a părut un iad.
Ne întâlnim cu o formație de Los-uri, însoțită de istețele I. A. R. 80. Neliniștea provocată nu o voi uita niciodată. Văzându-le departe, am crezut că sunt rusești. Când le-am văzut apropiindu-se și când am putut distinge crucea românească și tricolorul, o liniște sufletească mi-a redat siguranța.

LT. OBS. NEDELCU IOAN:

Insoțit de cei patru vânători „P. Z. L." plec în prima misiune de recunoaștere.
Pătrund în Basarabia pe la Est de Reni.
Manifestele pe care le împart, sboară în stoluri albe spre pământ.
Deodată observ un fel de liliac ce se îndreaptă vijelios spre noi, venind sub avion și dinapoi.
„Rata!" Până acum îi văzusem chipul doar în carnetul cu siluete.
O singură rafală am tras și inamicul se îndreaptă imediat spre alte stoluri de „Rata", care începuse să urce spre noi.
Doar la cinematograf am văzut până acum o luptă aeriană asemănătoare cu aceia ce începe acum. Erau inamicii peste 15 la număr și P. Z. L. noastre se lupta cu ei.
Inegală luptă, dar din primele rafale au căzut două „Rata".
Căpitanul Chiru a luptat până a terminat muniția, după care aterizează forțat, fiind rănit.

ADJ. STAG. AV. NICHITA DUMITRU:

Prima eșire pe front într'o misiune de recunoaștere în Basarabia. In timp ce mecanicii porneau avionul, eram plin de neastâmpăr.
Trecând Prutul și ajungând până la Comrat, eram dezamăgit că nu ni s'a întâmplat nimic și deci nu aveam ce să spun camarazilor. Aici descoperind un Reg. de artilerie, am picat nebunește ca să-l mitraliez. Fiind atacat de A. C. A. f. puternic, am făcut stânga'nprejur și fără să-mi spună nimeni, am început să virez, să pic și să urc. Când am trecut Prutul spre casă, eram vesel că aveam ce povesti camarazilor. Toată seara n'am discutat decât despre acest lucru și camarazii mă priveau indulgenți.

La cea de a doua întrebare reținem răspunsurile domnilor:

CPT. AV. TANASE AVRAM:

In ziua de 18 Aug. escadrila executa a treia misiune din acea zi: la ora 12,50 trebuia să bombardăm cu o patrulă gara Vigoda iar cu alta rezervorul de apă de lângă gara Vigoda.
In tot timpul apropierii și manevrei la obiectiv nici-o reacție a A. C. A. inamic, dându-mi impresia că n'ar mai exista nimic în această zonă.
In momentul când eram aproape la verticala obiectivului și trăgeam de maneta pentru lansarea bombelor, o ploaie de proectile cu un sgomot asurzitor au început să se spargă în jurul nostru. Deodată o explozie puternică — dedesupt — urmată de o smucitură în sus și apoi în jos, îmi dă impresia că avionul s'a rupt în două și că plutesc în aer la voia întâmplării! Plexiglasul din partea stângă a carlingei era complect distrus.
Pilotul execută evoluțiuni disperate pentru a scoate avionul din iadul de foc ce încontinuu ne urmărește.
Din instalațiile rezorvorului ies nori groși de fum; spre satisfacția noastră fusese lovit.
Pocniturile se răresc din ce în ce, iar în liniștea spațiului nu se aude acum decât huruitul regulat al motorului. Insfârșit am scăpat.
Profit de ocazia când pilotul și mitraliorul nu mă observă și fac o cruce mulțumind Domnului că și de data aceasta ne-a avut sub pază.

LT. AV. PETRESCU IOAN:

Cea mai grea misiune am avut-o la bombardarea satului Macarova. Greutatea a constat în barajul de A. C. A. neobicinuit de puternic și nemai întâlnit nici înaintea nici în urma acestui bombardament. Atunci am primit 10 lovituri de schije în avion.

S-LT. AV. CRACIUN SALAJAN:

Era în 14 August. Cerul presărat cu nori albi și mari. Cu o zi înainte am bombardat satul Makarova. A. C. Aul a fos atât de puternic, încât am fost desorientați pentru un moment. Totuși nu ne-am lăsat și ne-am vărsat focul asupra lui.
Astăzi primeam acelaș obiectiv. Fiecare știa ce-l așteaptă la Makarova, și fețele noastre exprimiau o preocupare mai mare ca până acum. Ziua precedentă a fost prima în care făceam cunoștință cu războiul.
La apropiere de inamic eram eșalonați și în înălțime și în adâncime. Ne-au luat în primire dela distanță. Vedeam cum proectilele se sparg în fața noastră și din ce în ce mai aproape de noi. Am început un dans, o adevărată acrobație... Părea că ne-au mai slăbit... „Căpitanul" sbura în linie dreaptă. Câteva secunde și formația este perfectă. Văd bombele avionului „cap" cum se desprind cu o exactitate matematică, una câte una. Mă simt mai ușor. O explozie grozavă mă face să tresar. Avionul se înclină brusc pe o aripă. In ochi îmi apare satul presărat cu exploziile bombelor. Văd două incendii. Redresez ușor și iau înălțime. Le-am scăpat... trag mult în urma noastră. Am strâns formația. La aerodrom m'am uitat la avion. Avea 5 găuri mari în planuri și ampenaj. Eram satisfăcut și am surâs.

ADJ. STAG. AV. NICHITA DUMITRU:

Aveam de executat o misiune foto în reg. Est Suhoz-Nord Dalnik. Am intrat dinspre mare la 3000 m. înălțime. Pe tot sectorul frontului, era o liniște înfricoșătoare. Deodată deasupra Tatarcei, mitraliorul îmi arătă inevitabilele pachete de vata ale A. C. A. Nu puteam degaja, căci se strica fotografia. Am ținut riguros direcția și înălțimea timp de 15 minute, cari ni s'au părut ani, iar în urma mea isbucneau mereu tot mai aproape exploziile proectilelor. Așteptam din moment în moment să-mi spargă profundorul.
Când observatorul mi-a spus „gata", mi s'a luat o piatră de pe inimă. Și acum mă gândesc la acel baraj formidabil de A. C. A

La întrebarea treia răspunde interesant domnul:

ADJ. ȘEF. AV. DANCEANU ION:

Intr'o dimineață cu plafonul pe traect 200-1600 m., executăm o misiune de recunoaștere cu foto. In împrejurimile Chișinăului.

...BURĂTORII

încă sub ocupaţie, erau îngrămădite multe trupe bolşevice, pe care urma să le descoperim prin foto-aerian. Deasemeni aveam de fotografiat aerodromul Chişinău. Cu toate că a. c. a-ul era formidabil aci — dată fiind şi mica înălţime a plafonului — poza trebuia executată. Am luat direcţia Chişinăului. Intrăm pe aerodrom. A. c. a-ul începe canonada. Aparatul fotografic îşi începe misiunea. Exploziile ne încadrează tot mai strâns.

Intreb pe observator, care sta aplecat pe vizorul foto, ce-i de făcut?

— Ţine aşa că strici poza, îmi răspunde.

Cu toată situaţia tragică, am început să râd. Felul cum mi-a spus, dădea impresia, că ţine prea mult la un clişeu. Deodată un proectil explodează la câţiva metri de noi, cu un sgomot asurzitor. Incep sborul în zigzag. Misiunea fusese îndeplinită. Clişeul nu s'a stricat.

Publicăm răspunsurile date la întrebarea patra de domnii:

LT. AV. SILVIU ZERMAN:

In ziua de 3 Iulie 1941, aşteptam către ora 19 întoarcerea echipajului Cpt. av. Vasilescu I. Aşteptare zadarnică. fAlăm mult mai târziu, odată cu trecerea peste Prut următoarele:

„Avionul a fost atacat de 2 avioane de vânătoare inamice (dintre cari unul doborât de susnumitul echipaj) şi doborât în flăcări în Regiunea Cahul.

Din avion s'au desprins 2 paraşute, s'au deschis, avionul inamic le mitraliază, unul din paraşutişti este atins, căci capul îi cade pe piept şi 'n această poziţie aterizează. Este Cpt. av. Vasilescu I., împuşcat în cap. Celălalt scapă neatins este; Slt. Rădulescu Gheorghe, care după informaţiile locuitorilor a fost luat prizonier".

LT. OBS. ION NEDELCU:

Abia începusem războiul şi Slt. obs. Caulore Liviu avea cele mai multe misiuni.

El era „spaima sburătorilor" roşii.

Preocupat de căutarea lor, n'a observat apropierea inamicului.

Ziua de 13 Iulie i-a fost fatală!

Cu avionul în flăcări, coboară vertiginos către pământul patriei, pe altarul căreia îşi jertfeşte tinereţea.

ADJ. ŞEF. AV. DANCEANU ION:

Prima zi de război. Echipajul: Lt. Chirilă Gh., observator. Adj. Boran Jenică, Sub-M-stru Matei Nicolae, mitralior, executau o recunoaştere înarmată.

In zona Chişinău, au fost atacaţi de două avioane de vânătoare inamice. Cu toate că aveau ordin să arunce bombele, dacă sunt atacaţi, în patriotismul lor nemărginit nu s'au gândit la pericolul iminent ce-i ameninţa, având bombele la bord, au primit lupta, fără a arunca bombele la întâmplare.

Ce păcat. Dacă le aruncau poate scăpau.

Un glonţ inamic — face să explodeze una din bombele dela bord — rupând avionul în bucăţi.

Cinste vouă celora, cari aţi pus patria înaintea vieţii voastre — ridicând — prin aceasta, tot mai sus aripile româneşti.

ADJ. STAG. AV. NICHITA DUMITRU:

Intr'o misiune a artileriei a fost doborît de vânătorii ruşi Adj. stg. av. Pescaru Alex. A fost pândit şi ucis mişeleşte tocmai când se credea mai în siguranţă pe teritoriul nostru, aproape de Prut.

S'a prăbusit în flăcări, neştiind poate de unde-i vine moartea ca să poată reacţiona.

La întrebarea cincea ne răspund domnii:

LT. AV. PETRESCU IOAN:

Norocul şi Dumnezeu ne-au scăpat în toate misiunile.

LT. AV. SILVIU ZERMAN:

Sburătorii ruşi formează 2 categorii:

I. Una *mică* a celor bine pregătiţi şi dotaţi cu mult curaj.
II. Una *mare* a celor slab pregătiţi şi fără avânt.

SLT. OBS. DEC. POPESCU:

Primisem ordin să executăm o misiune la E. de Dalnic pe şoseaua ce duce din Friedental prin Dalnic spre Odessa.

Din observaţiile făcute de noi, în eşirile precedente, indentificasem puternice unităţi de A. C. A. la 2 km. Est de obiectiv. La plecarea în misiune am avut o strângere de inimă.

Mergeam „In gura lupului" şi ştiam că inamicul nu va pierde un prilej aşa de strălucit spre a nu trage la disperare. Am decolat. Pe parcurs vizibilitate redusă. Nori cu spărturi. In apropiere de obiectiv cerul descoperit. Se apropie obiectivul. Cu mâna încleştată pe lansator, aştept clipa când obiectivul va fi prins în vizor să lansez bombele. Aştept în acelaş timp să văd şi tragerile de a. c. a. inamic. Ca prin minune, chiar când eram deasupra obiectivului gata de a lansa bombele, un nor fugar vine şi ne acopere proteguitor. *Suntem scăpaţi*. Dar inamicul dându-şi seama că-i scăpăm tocmai când era mai sigur că are au în mână, începe să tragă cu furie prin nori după noi.

Lansez bombele. Fac semn pilotului să vireze spre linie. In timp ce avionul *„dansează"* printre zecile de spărturi ce ne înconjoară. Degeaba prieteni bolşevici, furia voastră neputincioasă nu ne mai poate face nimic.

După ce ne adunăm formaţia, îmi cercetez din ochi avionul meu drag. In planul stâng o lovitură serioasă a sfâşiat trupul „gândacului" meu. Deacum grija a trecut şi ne apropiem de terenul nostru. După ce aterizăm, mă duc şi cercetez mai grijuliu avionul. Proectilul care lovise avionul, rupsese planul şi pătrunsese până la rezervorul de benzină, pe care-l îndoise puţin, fără să-l pătrundă. Mulţumesc Domnului că m'a ferit de o mare primejdie şi iau cu sfinţenie schija care rupse o parte din trupul avionului meu.

Norocul Escadrilei Karas, nici acum după atâtea greutăţi, prin care trecusem nu, ne părăsise.

SLT. AV. ANDREI TEODOR:

In ziua de 29 August 1941 am primit ordin să bombardăm satul Vakarsjany. Deasupra obiectivului puternică reacţie de A.C.A. şi ca niciodată mult mai precisă. Până au început să cadă bombele am fost obligat să-mi menţin direcţia şi viteza constantă. Pe măsură ce înaintam, barajul se strângea pe mine. La un moment dat, deasupra capului simt o lovitură în plexiglas. Sunt nelămurit. Imediat carlinga se umple de ţăndări de plexiglas şi curentul de aer mă loveşte în faţă. Iau mâna după maneta de gaze şi mă pipăi. Sunt întreg! N'am nimic! Abia mai târziu îmi dau seama că o schijă de proectile a lovit în plexiglas şi a trecut pe lângă mine înfigându-se în scaunul meu de pilot. Cu câţiva centimetri m'a ocolit, fără să-mi producă vre'o sgârietură.

ADJ. STAG. AV. NICHITA DUMITRU:

Aveam de executat o recunoaştere în reg. Dalnik. Spre a vedea mai bine, ne-am scoborât la 800 m. Deodată în stânga mea observ isbucnind patru pachete de fum negru. Am virat spre dreapta picând şi am observat de unde trăgeau ruşii.

Picând, am început să mitraliez bateriile de A. C. A. Liniile noastre erau departe. Sburam la 15 m. de pământ pe teritoriul inamicului cari trăgea cu mitralierele şi puştile.

Pe aerodrom am numărat 26 lovituri, unele numai la câţiva cm. de picioare, turela mitralierei fusese înţepenită de o rafală, rezervorul găurit, etc. Am scăpat numai datorită norocului.

La întrebarea şasea găsim interesante răspunsurile domnilor:

LT. OBS. ION NEDELCU:

Ruşii au aparate f. bune din toate punctele de vedere.

S-LT. AV. ANDREI TUDOR:

Aviaţia sovietică, aşa după cum de altfel citisem prin diferite reviste străine este dotată cu aparate moderne şi în număr destul de mare. E o armă dela care inamicul nostru a aşteptat mult şi a realizat puţin de tot şi asta din cauza personalului.

S-LT. AV. BECHEANU VICTOR:

Aviaţia rusească este bine dotată cu material volant de performanţe moderne.

ADJ. ŞEF. I. DANCEANU:

Arma lipsită de cea mai mare calitate ce-i trebue materialului: „sufletul".

ADJ. STAG. NICHITA D-TRU:

Multă, bună, însă pe mâini atât de proaste, că n'au putut realiza nimic cu ea.

(Urmare din pagina 17)

ARIPI FRÂNTE

SERG. T. R. DUMITRESCU EDUARD

SLT. AV. CATINA CONSTAN

ADJ. AV. GRAMA ION

ADJ. STAG. AV. COȚOI VAS

RĂSĂRIȚI DIN SEVA PĂMANTULUI ROMANESC, ASEMENI ȘOIMILOR CARPATICI, AU PRINS ARIPI, AU SBURAT, AU LUPTAT, AU INVINS ȘI AU MURIT EROIC, PE CERUL PATRIEI LOR, PENTRU PĂMANTUL DIN CARE S'AU RIDICAT.

SBURĂTORII ROMANIEI UNITĂ IN VEAC NU ȘI-AU PRECUPEȚIT JERTFELE ȘI NU ȘI LE VOR PRECUPEȚI NICI DE ACUM INAINTE, ORICÂT VOR FI DE MARI. SBURĂTORII NOȘTRI ȘTIU SĂ DEVINĂ IN ETERNITATEA NEAMULUI, INGERI.

DĂM ACI ȘASE DIN CEI MAI BUNI AI NOȘTRI.

SERG. T. R. PIETRARU VASILE

SLT. AV. BOGZA VASILE

In sbor peste Crimeea

(Continuare din pag. 7)

Tot admirând peisagiile acestea, la un moment dat dăm peste lac, pe malul căruia recunoaştem bateria A. A. Nu văzusem însă Batchisaray-ul nici eu, şi nici camaradul meu. Cert e însă că am ajuns la limita prudentă pentru Klemm 35, căci mai departe se trage...

Ne învârtim pe deasupra bateriei la joasă înălţime şi vedem capetele pe care le fac Germanii când văd Klemm-ul care bâzâie pe deasupra lor şi care le trimite bezele. Toţi fac semnale cu mâna, pe care eu le interpretez ca răspunsuri la salutul nostru. Merg ceva mai departe de lac, înspre Sevastopol. Regiunea însă fiind lipsită de interes şi riscând să intrăm în liniile de infanterie, mă decid să vizitez una din cheile acelea pitoreşti pe care le vedem în stânga, cu toate recomandaţiile contrare primite...

Mă fac că uit pentru moment de partizani şi intru în munte. Sbor mai jos decât platoul în care e săpat defileul şi care e minunat. Are pereţii drepţi, bolovani în fund şi găuri de adăpost. Un ţinut ideal pentru dus lupte de guerillas. Tragem câteva poze şi facem cale întoarsă. Trecem iar peste bateria A. A. şi mergem spre Simferopol. Dar unde e Batschisaray-ul?...

Deodată îl vedem: oraşul e construit într'una din cheile pe lângă care trecusem şi care din cauza adâncimei precum şi din cauza plafonului jos la care sburam, a scăpat vederilor noastre. Ne întoarcem şi într'o clipă suntem deasupra oraşului. E minunat! Tipic oraş tătăresc.

Dealtfel e vechea capitală a Krimeei, cu tot pitorescul vechilor Tătari: străzi ocolite, turnuri, minarete. Vedem palatul vechilor prinţi tătari: e ceva din o mie şi una de nopţi: cu alei, arabescuri, ziduri înalte, bolţi... Ne învârtim bine deasupra, până ce scoatem toată populaţia afară din case, apoi fotografiem oraşul şi continuăm explorarea în defileu. E la fel ca şi celălalt, numai că e ceva mai îngust în fund, din care cauză pentru a nu intra în pereţi, sar pe platou deasupra partizanilor care nu ştiu dacă au tras sau nu şi sburăm spre Karasubasar, trecând peste Simferopol. Karasubasar e situat la jumătate distanţă între Simferopol şi Feodosia. Acest oraş a fost de multe ori obiectul misiunilor de bombardament ale germanilor.

Camaradul din avion luase parte la una din aceste misiuni cu un Ju 88 şi acum îşi revedea loviturile. Ne învârtim câtăva vreme pe deasupra şi vedem oraşul. E construit pe acelaşi calapod ca şi celelalte oraşe văzute. Pe străzi înghesuială mare de trupe, artilerie, cai şi camioane.

Suntem pe sus de aproape trei ore de sbor, aşa că ne îndreptăm în grabă spre Sarabus, iar seara suntem în Simferopol, unde vom locui la aceiaşi cazarmă ca în noaptea precedentă.

Stau la conversaţie cu câţiva subofiţeri germani. Băeţii sunt toţi tineri, cu trecut istoric în acest războiu şi povestesc multe. Sunt foarte „voiajaţi" prin Europa şi au cunoştinţe geografice demne de invidiat de un profesor de geografie. Mâncare bună, nu prea multă, dar în schimb consistentă şi foarte hrănitoare.

Ca băutură, cafea în pahare mari; apă nu au voe să bea: partizanii otrăvesc din când în când conductele.

A doua zi e ninsoare cu furtună pe afară.

Ne consolăm vizitând pe jos Simferopolul.

Inaintea noastră ne apare o casă curioasă: intrăm şi rămânem toată dimineaţa acolo. E un muzeu zoologic, botanic, geologic, etnografic, şi alţi termeni cu „ic" în coadă şi totul tratând despre Krimeea. Ni se arată că Krimeea e un ţinut vechiu, cu o cultură proprie şi extrem de bogată. In epocile geologice a avut o viaţă foarte desvoltată. Mai târziu, în epocile istorice, peste populaţiile localnice au venit Grecii care, au stat dela 440 a. Ch. până la 1700 p. Ch., înfiinţând colonii şi centre ale căror urme se văd în muzeu. Peste aceşti Greci au venit apoi pe rând Goţii, Tătarii, şi alte neamuri, dând naştere unui complex de rasă cere până la sfârşit a fost înghiţită de Ruşi, pe vremea Ecaterinei Cea Mare. Actualmente, caracterul de rasă predominant e cel tătăresc: oamenii sunt înalţi, tipul uşor mongol şi toţi fără excepţie cu ochi albaştri, caracteristic tătar, după cum ne explică directorul muzeului, un profesor de istorie.

A doua zi e frumos. Plecăm spre Sarabus.

Le spunem până unde am fost şi ei se uită pe hartă. Când văd că am fost până pe la 15 Km. de Sevastopol se uită cruciş la noi spunându-ne că şi ei merg de obiceiu pe acolo, însă în patrulă cu Messerschmitt-ul 109 care e ceva mai sănătos decât cu Klemm-ul...

Decolăm după ce ne luăm rămas bun dela ei, cu satisfacţia celor văzute şi a „recordului" de a fi fost primul echipaj aerian de turism româno-german în Crimeea...

Seara suntem la Tiraspol, fără niciun incident pe drum, iar a doua zi revenim la Bucureşti, deosebit de veseli şi cu o sumă de cunoştinţe geografice calde!

Nu zău, Crimeea merită să fie văzută!...

SORIN TULEA

Redacţia revistei „Magazin Aeronautic" roagă pe toţi cei ce au venit în contact cu sburătorii căzuţi pe front (rude, camarazi, prieteni, comandanţi) şi au fotografii de ale acestora, să le pună la dispoziţia revistei pentru publicare. Fotografiile, împreună cu scurte date biografice, rugăm să ne fie trimese la redacţie, str. Dionisie Nr. 18, Bucureşti

❋

O carte de acută actualitate este volumul domnului comandor aviator Al. Demetrescu intitulat „ARIPI ROMANEŞTI IN LUPTĂ".

O carte care, pentru căldura cu care este scrisă, trebue citită mai ales de către tineretul Ţării, precum şi de toţi iubitorii de aviaţie.

❋

CONTRIBUŢIA AVIAŢIEI la deciziunea campaniei contra bolşevicilor

In războiul sfânt dus alături de glorioasa armată germană, pentru desrobirea teritoriilor subjugate în mod samavolnic de Ruşi, luptând pentru distrugerea bolşevismului, aeronautica română în totalitatea ei, aducând un preţios aport zi şi noapte alături de armata terestră şi maritimă, şi-a încununat aripile de succese mari.

Tânăra noastră armă, a dovedit că poate rivaliza cu cele mai puternice aeronautici, datorită elanului neasemuit al sburătorilor ei şi a întregului personal ce conduce şi ajută la reuşita acţiunilor aeriene.

Zi şi noapte, în permanenţă pe terenuri şi la posturile de conducere, personalul aeronauticei noastre a dovedit că merită cu prisosinţă încrederea pe care Ţara — Regele şi Conducătorul au pus-o în ei.

Zburătorii noştri au fost mai presus de orice laudă. Perfect antrenaţi în zbor, veseli şi veşnic neobosiţi, porneau cu vioiciune şi voe bună pentru executarea misiunilor cu care erau însărcinaţi; gata lângă avioane (de multe ori fiind în repaos chiar în carlinga avionului) porneau zburătorii noştri la primul semnal dat prin radio, atunci când erau alarmaţi.

Ca un exemplu elocvent, redăm în cifre numărul misiunilor şi orele de sbor efectuate în decursul campaniei (4 luni) de aceşti bravi:

1. *Numărul misiunilor executate*:
   a) Aviaţia de informaţie .. 3253
   b) Aviaţia de legătură 3777
   c) Aviaţia de vânătoare ... 1985
   d) Aviaţia de bombardament 980
2. *Ore de sbor efectuate* 31.580
3. *Lupte aeriene susţinute.*

In total aeronautica română a susţinut 343 lupte aeriene.

4. *Totalul bombelor* aruncate în decursul campaniei se cifrează la 3.218.101 Kgr.
5. Ca un coronament al activităţii aviaţiei se dă mai jos, *numărul avioanelor inamice doborâte de aeronautica română*:

— Distruse de aviaţia de vânătoare 345
— Distruse pe terenuri .. 192
„ de A. c. A. ... 203
Se adaogă 50% din cele probabil distruse .. 52
Total general avioane . 792

Din cifrele sumare arătate mai sus, se vede că brava noastră armă, cu personalul ei viteaz a adus o contribuţie însemnată în reuşita acţiunilor întreprinse în campania dusă contra U. R. S. S.

❋

Volumul „NOI DELA BOMBARDAMENT" de Grigore Olimp Ioan este o carte de evocare răsboinică, pe care o recomandăm călduros tuturor celor ce vor să citească o carte bună.

R E C T I F I C A R E

Dintr'o regretabilă eroare de paginaţie, în numărul de Crăciun al „Magazinului Aeronautic" a fost omis din lista colaboratorilor d. POMPEI CHRISTESCU.

D-sa a contribuit în largă măsură la editarea revistei şi la apariţia ei în condiţiunile technice actuale.

IMPRUMUTUL REINTREGIRII ŞI AERONAUTICA

Se apropie sfârşitul operaţiunilor împrumutului reintregirii.

La capătul socotelilor se cuvine să ne ocupăm — în ceeace priveşte Aeronautica — de roadele acestei mari chemări a Ţării.

Sburătorii României şi materialul sburătoresc (avioane, infrastructură, combustibil) şi-au arătat toate posibilităţile lor combative. Om şi maşină, nu au precupeţit nimic. Omul a mers până la sacrificiul vieţii; maşina a fost supusă la fireşti eforturi în urma cărora a rămas oarecum obosită, uzată.

Pentru a înlocui aparatele rămase indisponibile şi pentru a repara uzajele rezultate de pe urma unei campanii victorioase, Ţara are nevoie în primul rând, de bani. Or, după încheerea socotelelor la împrumutul Reintregiri, cheltuelile necesare acestei înviorări a materialului sburătoresc, socotim că vor fi acoperite cu succes. Cu atât mai simbolică este fapta, cu cât fiii Ţării — bogat şi sărac, târgoveţ sau plugar — au răspuns cu elan atunci când Conducerea Statului i-a chemat la faptă plină.

Ostaşii ţării — printre ei sburătorii — nu au precupeţit nimic pentru reintregirea României.

Cetăţenii ei au răspuns din plin la chemarea Conducătorului, făcând astfel posibilă înviorarea materialului de războiu de care vom mai avea nevoie.

Ţara a trecut un strălucit examen.

Locot. av.
SCURTU DAN

Adj. şef av.
MILU ION

S. lt. av.
ISTRĂTEANU ION

CHIPURI de Sburători

vázute de GION

S. lt. av.
ZAHARIA

Adj. av.
NICULESCU ANGHEL

Adj. stag. av.
FERIMIDE GHEORGHE

De vorbă cu sburătorii noştri

(Urmare din pagina 13)

Foarte mulţi, dar slab instruiţi, lipsindu-le cu desăvârşire cavalerismul, calitatea care nu trebue să lipsească niciunui sburător.

La întrebarea şaptea răspunsurile, fără excepţie, califică pe sburătorii ruşi ca slab pregătiţi, fricoşi şi fără iniţiativă.

La întrebarea opta ni s'a răspuns de către domnii:

LT. AV. SILVIU ZERMAN:

Din nefericire am avut o singură zi veselă şi câte astfel de zile am fi dorit: „găsirea Lt. av. Carp Adrian la Odessa".

S-LT. AV. DEC. POPESCU:

16 Octombrie 1941. Zi calmă. Toţi eram în aşteptarea ultimelor clipe ale Odessei. Ştiam din ajun că se dau lupte hotărîtoare care vor decide pentru totdeauna soarta acestui oraş. Insfârşit aşteptarea ne este ruptă. Telefonul suna. Lt. X. ia legătura cu Comandamentul. Suntem toţi cerc în jurul telefonului. Auzim numai frânturi de fraze. Deodată o explozie de bucurie: *„băieţi Odessa a căzut"* ne spune emoţionat locotenentul X.

Este de nedescris bucuria cu care toţi băieţii au primit această veste. Seara masă comună. S'au ţinut discursuri pentru înmormântarea sărmanilor bolşevici, cari şi la Odessa ca şi în multe alte părţi îşi dăduse sufletul în faţa vijeliei armatelor desrobitoare române.

S-LT. AV. ANDREI TUDOR:

Sburătorii ruşi, după câte cred eu, deşi au avut la îndemână un material destul de modern şi foarte bine armat n'au ştiut să-l utilizeze.

N'au fost nici bine antrenaţi afară de oarecari excepţii şi la majoritatea din ei le-au lipsit curajul şi iniţiativa.

Aşa de exemplu au fost formaţii de bombardament inamice care întâlnite de vânătoarea noastră, şi-au întrerupt misiunea, întorcându-se cu bombele la bază.

Le a lipsit elanul şi dragostea de patrie care la ei a fost inexistentă.

Cea mai veselă zi de pe front. Câte n'au fost în acest fel? şi pe care aşi putea s'o aleg? câtă bucurie nu ne-a umplut sufletul când în repetate rânduri am primit felicitări, de modul cum am bombardat, din partea Comandamentului Aero-Armatei 4-a.

Dar, cea mai veselă zi pentru mine a fost aceia când în ziua de 15 Septembrie 1941, am observat cu ochii mei efectul bombardamentului executat. Mi s'au umplut ochii de lacrimi, de duioşie când am văzut jos învăluit în fum porţiunea din centru a satului Dalnic. Imi dădeam seama că am uşurat greutăţile celor de jos, lovind în plin nişte poziţii de artilerie.

ADJ. ŞEF. DANCEANU ION:

Atacă dela distanţă, prin surprindere, avioane izolate şi numai când sunt numeroşi. Dacă unul din ei a fost doborît, ceilalţi părăsesc lupta.

Fiind la popotă în timpul mesei de prânz, intră cineva strigând: „a căzut Odessa". Ne învăţasem a nu da crezare decât ştirilor confirmate de Comandament.

Am sbârnâit telefonul până seara, când am primit confirmarea acestui fapt.

Putea fi o bucurie mai mare ca aceasta?

Incăpăţânarea bolşevică fusese frântă de tenacitatea şi eroismul ostaşului român. Victoria înclina şi mai mult de partea noastră.

ADJ. STAG. NICHITA D-TRU:

Cea mai veselă zi de pe front, a fost ziua de 16 Oct. 1941. când a căzut Odesa.

Informându-mi camarazii despre acest lucru, mă cuprinsese o veselie de nedescris.

Am luat un avion şi sburând la înălţimea stâlpilor de telegraf, făceam semne de simpatie camarazilor infanterişti, cari intrau în Odesa.

Din semnele lor simţeam că şi ei sunt cuprinşi de aceiaş bucurie şi voe bună.

La ultima întrebare reţinem răspunsurile domnilor:

LT. OBS. ION NEDELCU:

Războiul aerian îl câştigă îndrăzneala dusă la extrem.

LT. AV. SILVIU ZERMAN:

Războiul aerian decide soarta războiului actual, când arma aerului e bine dotată cu material, bine pregătită ca personal şi condusă cu artă.

S-LT. AV. ANDREI TUDOR:

Războiul aerian. Abia acum am văzut ce înseamnă el. El pretinde un material modern, având pe el tot ceiace uşurează sarcina pilotului în a-şi executa misiunea. Nimic să nu lipsească. Personalul selecţionat şi bine instruit să facă corp comun cu aeronava, să-i dea suflet. Şi asta se obţine cunoscându-şi materialul la perfecţiune. Când personalul are încredere în aparatul care-l pilotează randamentul este întotdeauna dublat.

LT. AV. PETRESCU IOAN:

Războiul aerian este un factor hotărîtor pentru victorie.

S-LT. AV. CRĂCIUN SALAJAN:

Sunt lipsiţi de pregătire în domeniul lor. Ca să ajungi la vre'un rezultat... trebue să pui şi suflet în acţiune... trebue să învingi totul, chiar luptând unu contra trei. Ai noştri au învins cu suflet.

Succesul în războiul aerian, dus cu mijloace suficiente, reprezintă 50% din război câştigat.

ANUL MILITAR

(Urmare din pagina 9-a)

tinuând înaintarea spre Nistru. După desrobirea Bucovinei, trupele noastre au trecut în Basarabia de Nord, cucerind Hotinul la 7 Iulie.

Forţe germane şi române au coborît apoi în regiunea centrală a Basarabiei, unde e masivul păduros al Corneştilor supranumit cheia strategică a Basarabiei. In acest masiv s'a dat marea bătălie din ziua de 16 Iulie, care a avut drept rezultat ocuparea oraşului Chişinău. Inamicul bătut a fost aruncat peste Nistru.

La 17 Iulie, formaţiuni germane şi corpul nostru de munte au pătruns în Transnistria, ţinutul dintre Nistru şi Bug, cu numeroase târguri şi sate româneşti, unde au dus lupte crâncene pentru cucerirea localităţilor Răscăuţi, Marienfeld, Doboşari, Malakowka, Antonowka, Poniatowka, etc. o parte din unităţile sovietice fiind alungate peste Bug, iar altă parte retrăgându-se în sectorul Odesa, cetate naturală şi artificială, înconjurată de linii de fortificaţii moderne. Aci au continuat rezistenţa, după ce au fost încercuite pe uscat de trupele armatei a IV-a comandate de generalul Iacobici. Această rezistenţă a fost până la urmă sfărâmată de trupele noastre, care au intrat victorioase în Odesa.

Luptele au continuat şi dincolo de fluviul Bug şi Nipru, în Ucraina. In bătălia ce s'a dat în stepa Nogai şi la Nord de Marea de Azov, trupele române din armata a 4-a de sub comanda generalului Petre Dumitrescu, împreună cu cele germane, s'au umplut de glorie, nimicind două armate sovietice.

Lupte tot atât de crâncene au dat forţele germano-române în expediţia din Crimeia pentru cucerirea oraşului şi portului Kerci. Cetatea Sevastopol, izolată şi încercuită pe uscat, îşi aşteaptă şi ea rândul.

In celelalte sectoare, luptele au continuat cu aceleaşi succese. Trupele germane au ocupat oraşul Kalinin, Kiew şi alte ocalităţi din regiunea Moscovei. Deasemeni au mai ocupat oraşele Charkow, Orel, şi Kurzk.

Trupele finlandeze au ocupat o mare parte din Carelia Orientală.

Spre a ne face o idee de pierderile provocate inamicului în această primă parte a războiului de armatele germane, e destul să amintim că o însemnată parte din teritoriul sovietic se află în mâinile germanilor, iar 10 milioane de bolşevici au fost scoşi din luptă.

Din pricina iernii, foarte aspră în Rusia, Germanii duc în acest moment războiul de poziţie, pregătindu-se pentru marea ofensivă pe care vor porni-o la primăvară.

RAZBOIUL DIN PACIFIC

Toate încercările Japoniei de a ajunge la o înţelegere cu Statele Unite au dat greş. In Noembrie, Japonia declară război Statelor Unite iar Marea Britanie intră în război împotriva Japoniei. Se creiază astfel un nou teatru de război în Oceanul Pacific.

Chiar dela începutul ostilităţilor, Japonia a dobândit extraordinare succese pe mări, pe uscat şi în aer. A distrus cea mai mare parte din vasele de linie americane în apele insulelor Hawai. Vasele de linie engleze „Prince of Wales" şi „Repulse" au fost şi ele scufundate în apele Chinei.

In mai puţin de o lună forţele japoneze şi-au asigurat supremaţia Pacificului, cucerind numeroase insule considerate până acum inexpugnabile.

Inaintarea japoneză ameninţă acum serios bazele engleze şi americane dela Singapur şi Indiile Olandeze care sunt în mare primejdie, după ce au ocupat, după crâncene lupte Hong-Kong şi Manilla centre strategice de primul rang.

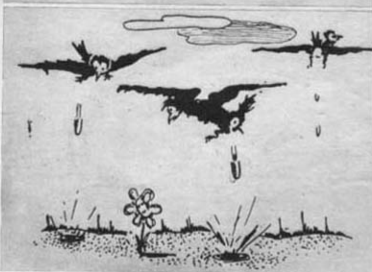
GH. PREDESCU

GLUME AERODINAMICE

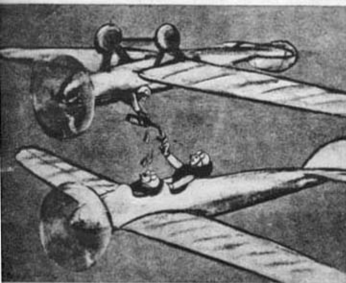

— Spectrul lui Napoleon

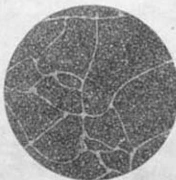

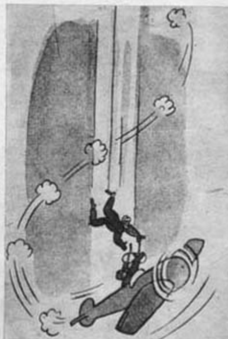

POVESTE FĂRĂ EXPLICAȚIE

— Sistemul cel mai... comod de alimentare în sbor.

— Iar ți-ai uitat parașuta...

„MAGAZIN AERONAUTIC" Organ oficial de propagandă al SUBSECRETARIATULUI DE STAT AL AERULUI REDACȚIA: Str. Batiștei, Nr. 17 Tel: 2.89.90. ADMINISTRAȚIA: Str. Bis. Amzei Nr. 5 (LARES) Tel: 4.29.07.
COSTUL ABONAMENTULUI: 3.000 pentru întreprinderi, fabrici instituții. 1.000 lei pentru biblioteci.

SBURATORUL JAPONEZ ZAMBEȘTE FERICIT, URMARIND EVOLUȚIILE CAMARAZILOR SAI DE ARIPI PE CERUL PACIFICULUI